

Istupanje prvog potpredsednika Vlade Srbije i ministra spoljnih poslova Ivica Dačića na godišnjem sastanku ministara spoljnih poslova Višegradske grupe i Zapadnog Balkana na temu „Ubrzavanje proširenja na zapadnom Balkanu koji je održan danas u Budimpešti:"

„Dame i gospodo,

Zahvaljujem na pozivu za još jedan sastanak u ovom formatu koji smatram važnim za razmenu stavova i mišljenja od zajedničkog interesa za dva regiona. Pitanja bezbednosti su aktuelnija nego ikad, međutim politički momenat i bezbednost su dve stvari koje idu zajedno i ne mogu se razdvojiti. U tom kontekstu kada se govori o ubrzanju evropskih integracija država regiona, a samim time i Srbije, postoji nekoliko stvari koje treba spomenuti, o kojima se mora razmišljati i eventualno, pronaći novi odgovori za pitanja koja nas već neko vreme drže „politički budnim“.

Kako ubrzati EU integracije Srbije je pitanje koje nije samo tema ovog panela i konferencije, već svakodnevni radni zadatak sa kojim se srpska administracija i društvo u celini susreću. Naš glavni spoljnopolitički i ekonomski prioritet je punopravno članstvo u EU. Tu nema nikakve dileme, pokušaji da se naša spoljna politika predstavi kao sedenje na dve, tri ili-ne-znam-koliko stolice nije tačna. Vrlo jasno svim našim partnerima u svetu kažemo kuda idemo. Ne bi trebalo stalno ocenjivati naše odnose sa istočnim partnerima, jer su oni tradicionalni, prijateljski i imaju snažan ekonomski segment.

Vi znate da se već duže vreme govori o zamoru od proširenja u državama članicama, pre svega u državama koje su osnivači EU. Nas je, ipak, obradovalo istupanje predsednika Evropske komisije Žan-Klod Junkera pre nekoliko nedelja, za koje se nadamo da će i članice podržati, u kome je pozvao na kreiranje i implementaciju strategije za uspešno pristupanje Srbije i Crne Gore u EU do 2025. godine, kao vodećih kandidata iz regiona. Mi mislimo da je ovo ostvariv cilj. Srbija je, od 21. januara 2014. godine, kada su započeli pregovori o pristupanju EU, otvorila 10 od ukupno 35 pregovaračkih poglavlja. Tu upravo i vidimo problem. U proteklim godinama, stvorena je veštačka teza u okviru EU, rekao bih neutemeljena u svakom smislu, da ne treba da se otvara više od dva poglavlja tokom jednog predsedavanja, kako se ne bi stvorila pogrešna

slika o „prebrzom“ pregovaračkom procesu. Realno, sadašnji tempo otvaranja poglavlja je nedovoljan i ne oslikava pravo stanje stvari o spremnosti Srbije za pregovaranje o članstvu. Sadašnji tempo je čisto politički limitiran, zbog unutrašnjih problema u nekim državama članicama. Takav pristup neće dovesti do željenog rezultata za obe strane. Ne treba da podsetim da otvaranje poglavlja nikako ne znači i zatvaranje poglavlja, već je u interesu svih, kao u slučaju poglavlja 23 i 24, da se ona otvaraju na osnovu kvaliteta pregovaračkih pozicija i ostvarenog napretka u reformama.

Dame i gospodo,

Postoji još jedan element na osnovu čijeg rešavanja bi moglo da dođe do ubrzanja pregovaračkog procesa, a on takođe itekako utiče i na sveukupnu bezbednosnu situaciju u regionu. O tome smo govorili više puta, o tome stalno upozoravamo, a to je da se otvorena bilateralna pitanja rešavaju isključivo u međusobnom političkom dijalogu, a ne da se ta pitanja koriste kao instrument, sredstvo, za uslovljavanje i usporavanje procesa pregovora. Naravno, svesni smo da se ovo čini isključivo iz dnevnopolitičkih interesa, ali EU institucije i druge države članice moraju da pokažu političku volju i ukažu na neophodnost da se takva pitanja stave van procesa pristupnih pregovora. Takav pristup otvorenim bilateralnim pitanjima neće nijednoj članici doneti posebnu korist, samim time ni celoj EU. Mi smo spremni da sa svima zajednički radimo na rešavanju bilateralnih pitanja, ali taj proces mora biti politički realan, oslobođen predrasuda, političkih uslovljavanja i stare političke frazeologije.

Dozvolite mi da ukažem i na još jedno, možda i na najvažnije, najkomplikovanije pitanje, koje ima velikog uticaja na brzinu našeg pregovaračkog procesa. Smatramo da reformski naponi Srbije treba da budu u potpunosti prepoznati od EU i valorizovani otvaranjem novih poglavlja, u skladu sa napretkom koji u svakom poglavlju ostvarimo. Povezivanje procesa normalizacije odnosa Beograda i Prištine i otvaranje drugih pregovaračkih poglavlja može imati štetne i usporavajuće efekte po proces evropskih integracija Srbije. Beskrajno insistiranje da se napredak u pregovaračkom procesu veže po svaku cenu sa napretkom u dijalogu Beograd-Priština, ne samo da predstavlja nepotrebno birokratsko usporavanje, već je i politički štetan. Dozvolite mi da ukažem na jednu činjenicu, koja postoji samo kod pregovaračkog procesa Srbije. Monitoring dijaloga Beograd-Priština, kao kriterijum za otvaranje pregovaračkih poglavlja, je potpuna novina i jedinstvena u našem slučaju. Međutim, imperativ je da i države članice EU prihvate činjenicu da dijalog i napredak u dijalogu ne zavisi samo od spremnosti Beograda. Uvođenje „treće strane“ u ocenu našeg napretka je nepotrebno komplikovalo stvari i dovodi, što je jasno vidljivo, do usporavanja procesa pregovaranja, čak i u slučajevima kada za to nije odgovoran Beograd. Pitanje normalizacije odnosa na relaciji Beograd-Priština treba da bude isključivo u okviru Poglavlja 35, a ne da se pravi paralelizam između ovog i drugih poglavlja, niti da se ovo poglavlje predstavlja kao uslov svih drugih poglavlja. Insistiranje na takvom stavu će doneti mnogo više političke štete nego što su to u stanju da vide mnogi učesnici u ovom procesu.

Hvala."

{youtube}Wqsbl1RVYV0{/youtube}

{youtube}sdx4fVv1fCk{/youtube}